

disse i deres Helhed er i brugbar Stand og staaer i passende Forhold til Apotekets Behov, saaledes at Prisen i Mangel af mindelig Overenskomst fastsættes ved Voldgift.

Til foranstaaende Formaal er det nødvendigt, at Bevillingshaveren disponerer over Kapital, der som oftest fremskaffes ved Laan. Disse opnaas i Øjeblikket i overordentligt stort Omfang hos Apotekets fremtidige Leverandører.

For at søge at raade Bod paa dette Forhold, der kan virke uheldigt, har man ment at burde stille en Del af Apotekerfondens Formue til Raadighed til Udlaan til saadant Formaal. Hertil sigtende Bestemmelser indeholdt ogsaa det i Rigsdagen i Samlingen 1923—24 forelagte Forslag til Lov om Ændringer i Lov af 29. April 1913 om Apotekervæsenet, jfr. dettes § 6. (Rigsdagstidende 1923—24, Tillæg A., Spalte 2609—2620).

Under Hensyn til den Risiko, som der altid er forbundet med Udlaan, samt til at Apotekerfonden af Hensyn til dens øvrige Virksomhed maa have fornøden Likviditet, har man foreslaaet, at kun indtil Halvdelen af Fondens Formue, der for Tiden er ca. 7,5 Mill. Kr., kan anvendes til saadant Udlaan, og man mener da, at det vil være formaalstjenligt, at Laanene fortrinsvis ydes til Personer, som faar mindre Apoteker som deres første Apotek, idet der ikke paa denne Maade vil kunne stilles tilstrækkelige Midler til Raadighed til Udløsning af samtlige Laan, der af Leverandører er ydet Apotekere.

Af Hensyn til Risikoen for Fonden foreslaas fornøden Sikkerhed for Laanene tilvejebragt, herunder at Apotekerbevillinger i Tilfælde af væsentlig Forringelse af Sikkerheden for Laanet kan bortfalde.

Til § 43.

Med Hensyn til Tilskud til Landapoteker kan henvises til Apotekerlovens § 3, der er ændret ved Finanslov, senest Finansloven for 1931—32, Tekstanmærkning til § 26, Nr. 7, ad C. II. 1.

Af tilsvarende Grunde, som foran er anført under Bemærkningerne til § 39, foreslaas de nærmere Regler for Tilskudet givet ved særlig Lov.

Bestemmelserne i Stk. 2, sidste Pkt. er i Overensstemmelse med nugældende Praksis.

Til § 44.

De nugældende Bestemmelser om Pension til Apotekere findes i Apotekerlovens § 35, hvorefter Pensionen fastsættes af Justitsministeriet og ikke kan være under

1 200 Kr. og ikke over 2 400 Kr. Hertil er ved Finansloven føjet Dyrtids- og Konjunkturtillæg efter de for Statstjenestemænd gældende Regler, jfr. Finansloven for 1931—32, Tekstanmærkning til § 26, Nr. 8 ad C. II. 5, nu ændret til Reguleringstillæg, der for Tiden andrager 450 Kr. aarlig til hver Pensionist. Der ydes for Tiden 3 saadanne Pensioner, som foreslaas bibeholdt uden Forandring, jfr. § 63, Stk. 5.

Det foreslaas at fastsætte Apotekerpensionen til 2 400 Kr. med Reguleringstillæg, og man er sindet i videst mulig Omfang at søge tilsvarende Regler anvendt, som er fastsat for Statens Tjenestemænd, jfr. Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931, saaledes f. Eks. Bestemmelserne om Fortabelse af Ret til Pension paa Grund af Ophold i Udlandet, paa Grund af Tab af borgerlige Rettigheder, Genoptagelse af Beskæftigelse ved Faget m. v.

Til § 45.

De herom gældende Regler findes i Apotekerlovens § 34, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelser af 18. December 1913, 22. December 1920 og 6. August 1921 om Vedtægt for Apotekernes Forsørgelseskasse.

Efter de gældende Regler betaler enhver Indehaver af et personligt Apoteksprivilegium til Forsørgelseskassen et aarligt Bidrag paa fra 60—240 Kr., beregnet efter Apotekets Nettoindtægt i det foregaaende Kalendarjaar. Fra Apotekerfonden ydes derhos, jfr. Apotekerlovens § 34, sidste Stykke, et aarligt Tilskud paa 1 080 Kr. for hvert personligt Apoteksprivilegium, for Tiden ialt ca. 250 000 Kr. Disse Beløb indbetales til Statsanstalten for Livsforsikring til en paa Forsørgelseskassens Navn lydende »Spareforsikring til Indkøb af Livrente«. Naar et Medlem af Kassen dør, indkøbes der hos Statsanstalten for Livsforsikring til Enken en aarlig Livrente paa 2 000 Kr. og til hvert Barn under 18 Aar en med Barnets 18. Aar ophørende Livrente paa 200 Kr. aarlig, saalænge den anden af Barnets Forsørgere er i Live, og paa 600 Kr., hvis Barnet er forældreløst.

Direkte fra Apotekerfonden ydes der dels Understøttelser til Personer, der var Enker før den 1. Januar 1914, da den gældende Apotekerlov traadte i Kraft, dels et Tilskud paa 600 Kr. aarlig til Enkerne fra Perioden 1. Januar 1914—31. Marts 1921, da Forsørgelseskassen kun ydede Livrente af 1 200 Kr. og 1 400 Kr. aarlig.

Ministeriet foreslaar, at Enkepensioner fremtidig udbetales direkte af Apotekerfonden med det nugældende Beløb af 2 000